

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010071
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5618010071.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2018, sťažnosť odsúdeného L. V. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3Nt/5/2018 zo dňa 13.6.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. V. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného L. V. na povolenie obnovy konania, vedeného pôvodne na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/24/2017. Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate tým, že v danom prípade nebolo zistené splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania tak, ako to odsúdený žiadal. V tejto súvislosti okresný súd primárne poukázal na to, že odsúdený v prevažnej miere namieta procesné pochybenia, ku ktorým podľa jeho názoru malo dôjsť v rámci vyšetrovania a prostredníctvom inštitútu obnovy konania sa snaží docieľiť zmenu hodnotenia dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Je v rozpore s účelom konania o povolenie obnovy konania, aby súd v tomto konaní skúmal, či v pôvodnom konaní došlo k procesným pochybeniam orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. V konaní o povolenie obnovy konania sa nemôže ani preskúmať vecná správnosť rozsudku, či spôsob hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní. Za tohto stavu potom okresný súd uzatvoril, že odsúdený tak v návrhu na povolenie obnovy konania, ako ani počas verejného zasadnutia neuviedol žiadnu novú skutočnosť, ktorá by nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní a rovnako tak neoznačil a ani nepredložil žiaden dôkaz súdu skôr neznámy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, či jeho treste.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení odsúdený L. V. priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Podanú sťažnosť následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 3.9.2018, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 3.9.2018. Odsúdený má za to, že tu existujú nové skutočnosti, aj nové dôkazy, ktoré súdu skôr známe neboli, na základe ktorých mal súd obnovu konania povoliť. Súd mal vyhovieť najmä jeho dôkaznému návrhu na výsluch dcéry T. V., nar. XX.X.XXXX, nakoľko v pôvodnom konaní nebola na hlavnom pojednávaní vypočutá z dôvodu veku, pričom aktuálne už dovŕšila 18 rokov. Jej výsluchom by vyšli najavo nové skutočnosti a okolnosti, za ktorých vypovedala v prípravnom konaní, nakoľko má za to, že na výpoveď v prípravnom konaní bola navedená vyšetrovateľom mjr. Mgr. U. X.. Pri jej výsluchu dňa 24.11.2016 nebola prítomná jej matka, ani psychológ Mgr. L. P. a tiež ani sociálna pracovníčka Mgr. T. U., ktorí sa až následne podpísali do zápisnice o výsluchu, čo mu potvrdila manželka. Menovaní neboli prítomní pri výsluchu ani jednej z jeho dcér. Ohľadne týchto skutočností navrhol vypočuť manželku vyšetrovateľa mjr. Mgr. U. X., zapisovateľku I. I., psychológa Mgr. L. P., sociálnu pracovníčku Mgr. T. U.. Pokiaľ ide o výsluch jeho dcéry T. V. v prípravnom konaní, vyšetrovateľ dcéru vypočúval dokonca ešte dňa 23.6.2000 v nemocnici, keď

bola hospitalizovaná, nahrával ju a toto sa dialo bez prítomnosti jej zákonnej zástupkyne, psychológa, sociálnej pracovníčky. Obsah výpovede dcéry T. V. z prípravného konania sa nezhoduje so skutočnosťou a jej výsluchom v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania by vyšli najavo nové skutočnosti. Jeho tvrdenia ohľadne výsluchu detí by potvrdila manželka W. V..

V prípade znaleckých posudkov vypracovaných v pôvodnom trestnom konaní na manželku a deti dňa 7.12.2018 a 8.12.2018 je spochybnená objektivita a nezáujatosť, nakoľko boli vypracované len jedným znalcom a pri výsluchu detí bol prítomný len vyšetrovateľ a zapisovateľka.

V tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania žiadal vypočuť dcérinho lekára MUDr. O. U., nakoľko ani tento nebol vypočutý v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní. Výsluchom tohto svedka by sa mohli objasniť a ustáliť otázky ohľadne zranení jeho dcéry T. V. a zistené skutočnosti by mohli byť konfrontované s výpoveďou dcéry, nakoľko tu existujú rozpory medzi zisteným zdravotným stavom a tým, čo dcéra vypovedala (na čo bola navedená).

Rovnako tak žiadal výsluch svedkyne Y. W., nar. X.XX.XXXX, nakoľko má za to, že aj ona bola na výpoveď navedená vyšetrovateľom a vyšetrovateľ ju nútil vypovedať pod hrozbou pokuty. Výsluchom tejto svedkyne by sa teda ustálili aj okolnosti, na základe ktorých vôbec bolo začaté trestné stíhanie voči nemu.

Vyššie uvedené dôkazy navrhol v konaní o povolenie obnovy konania vykonať z dôvodu, že okrem iného bolo podstatným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko o týchto skutočnostiach a okolnostiach nevedel, pretože jeho vtedajší obhajca mu nezabezpečoval nahliadnutie do spisového materiálu a vykonaných dôkazov, preto nevedel navrhnúť dôkazy v jeho prospech a súd na hlavnom pojednávaní tieto osoby ani nevypočul. Až z výkonu trestu si na svoje náklady zadovážil fotokópiu spisu a na tomto podklade podal návrh na povolenie obnovy konania.

Navrhuje, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci buď rozhodol sám alebo vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odsúdený L. V. zhlásenú sťažnosť odôvodnil aj sám písomným podaním zo dňa 20.6.2018, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 21.6.2018. Chce poukázať na množstvo porušení Trestného zákona a Trestného poriadku. V rámci konania o povolenie obnovy konania preto žiadal vypočuť viacerých svedkov, nakoľko v prípravnom konaní sa postupovalo veľmi nezodpovedne.

Vyšetrovateľa T. X. chcel vypočuť ohľadne toho, z akého dôvodu dňa 23.11.2016 vypočúval jeho 16-ročnú dcéru T. bez prítomnosti matky alebo sociálnej pracovníčky. Podľa výpovede tejto dcéry potom dňa 24.11.2016 vypočúval ďalšie dve mladšie dcéry a naviedol ich presne na to, čo potreboval. Vyšetrovateľ skopíroval výpoveď najstaršej dcéry T. a akože to isté hovorili aj mladšie dcéry. Dňa 24.11.2016 potom znovu vypočúval najstaršiu dcéru T., aby mal doklad, že dňa 24.11.2016 hovorí to isté. Manželku nechcel pustiť k deťom a vypočúval ich sám, prítomná bola iba zapisovateľka I. I.. Po nejakom čase do zápisníc o výsluchu dcér dopísal svedkov, ktorí pri výsluchoch vôbec neboli, a to T. U. z ÚPSVaR Liptovský Mikuláš a znalca Pavla Veselovského. Na vyšetrovateľa podal trestné oznámenie, ktoré mu bolo zamietnuté. Vyšetrovateľ tvrdil, že to zákon nedovoľuje, aj keď ním uvádzané pochybenia mu potvrdili deti, aj manželka, ktorí ho pravidelne navštevujú. Vyšetrovateľa chcel ohľadne týchto skutočností vypočuť, no súd prvého stupňa takýto dôkazný návrh zamietol. Podľa jeho názoru z dôvodu uvádzaných pochybení výpovede detí neplatia. Keď potom neskôr vyšetrovateľ vypočúval deti dňa 18.1.2017 a nahrával ich na video, vyšetrovateľ jasne na deti kričal a navádzal ich na výpoveď.

Súd prvého stupňa zamietol aj jeho dôkazný návrh na výsluch najstaršej dcéry T., ktorá dňa 23.6.2018 dovŕšila 18 rokov. Dcéru chcel vypočuť z dôvodu, nech vysvetlí všetko, čo je v jej výpovedi z prípravného konania popísané a uvedie, kto ju naviedol na tvrdenia, ktoré nie sú pravdou. Keď dcéra potvrdí, že ju na výpoveď naviedol vyšetrovateľ, bude zrejmé, že jeho odsúdenie sa nezakladá na pravde. Ním popísaným spôsobom vyšetrovateľ spáchal trestný čin. Po celý čas si v prípravnom konaní myslel, že si to deti na neho vymysleli. No nie je to pravda. V skutočnosti to bolo tak, že vyšetrovateľ deti navádzal proti vlastnému otcovi.

Vyšetrovateľ tiež navádzal na výpoveď proti nemu svedkyňu W., ktorú pod hrozbou poriadkovej pokuty prinútil vypovedať. To, čo je zaznamenané v jej výpovedi z prípravného konania, vôbec nevypovedala. Svedkyňa W. to môže potvrdiť, no súd prvého stupňa zamietol dôkazný návrh aj na výsluch tejto svedkyne.

Bez výsluchu svedkov, ktorých navrhol vypočuť pred súdom prvého stupňa, nemôže preukázať svoju nevinu.

Manželka bola aj osobne povedať prokurátorovi z Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši L. U., že vyšetrovateľ do zápisníc o výsluchu detí dňa 24.11.2016 dopísal osoby, ktoré pri výsluchu neboli (pracovníčku ÚPSVaR Liptovský Mikuláš T. U. a znalca MUDr. Veselovského). Prokurátor sa vyjadril, že

manželovi, teda jemu to nepomôže. Ak chce, môže podať trestné oznámenie na vyšetrovateľa U. X.. Tak manželka podala trestné oznámenie na vyšetrovateľa X. aj spoločne so sestrou Y. W..

V rámci konania o dohode o vine a treste mu prokurátor navrhoval trest 4 roky a 7 mesiacov, s ktorým nesúhlasil, pretože sa veci nestali tak, ako sa mu kládlo za vinu. Potom v konaní pred súdom mu bol uložený trest 9 rokov a 8 mesiacov. Pýta sa, či je to spravodlivé.

Svedka MUDr. O. U. chcel vypočuť z dôvodu, aby sa vyjadril k prijímacej a prepúšťacej správe jeho dcéry T., ktorá bola v nemocnici na pozorovaní 2 dni. Súd prvého stupňa mu tento dôkazný návrh zamietol.

Znalca MUDr. Veselovského, ktorého výsluch mu súd prvého stupňa tiež zamietol, chcel vypočuť k tomu, z akého dôvodu sa podpísal do zápisnice o výsluchu detí dňa 24.11.2016, keď pri tomto úkone nebol. Ohľadne znaleckých posudkov vypracovaných týmto znalcom v pôvodnom konaní na deti a manželku poukazuje aj na to, že znalec bol do konania pribratý dňa 30.11.2016, on uznesenie o pribratí znalca obdržal dňa 20.12.2016. Znalecké posudky boli vypracované na mladšie dcéry a manželku dňa 7.12.2017 a na najstaršiu dcéru T. dňa 8.12.2017. Pýta sa, či nie je divné, že keď sa mal k uzneseniu o pribratí znalca vyjadriť v lehote 3 dní, znalecké posudky už boli 12 dní vypracované. Znalecké posudky nemožno považovať za platné dôkazy, nakoľko boli vypracované na podklade klamlivých výpovedí a navyše, pri výsluchoch detí neboli znalec a sociálna pracovníčka, ako sa to nepravdivo uvádza v zápisnici o výsluchu.

Na základe týchto skutočností žiada, aby mu boli umožnené nové výsluchy manželky a detí iným vyšetrovateľom a tiež vypracovanie nových znaleckých posudkov na ich osoby, a to viacerými znalcami. Výsluch svedkyne pracovníčky ÚPSVaR Liptovský Mikuláš I. U. žiadal z dôvodu, aby sa vyjadrila k podpisu jej osoby na zápisnici o výsluchu detí zo dňa 24.11.2016, pri ktorom úkone nebola. Ohľadne toho, ktoré osoby boli prítomné pri výsluchu detí dňa 24.11.2016 požadoval vypočuť zapisovateľku I. I., ktorá bola pri výsluchu detí prítomná. Aj tento dôkazný návrh súd prvého stupňa nepripustil.

Nakoľko súd prvého stupňa mu všetky dôkazné návrhy odmietol, nemá ako preukázať svoju nevinu. Ved' aj výsluch manželky, ktorú rovnako navrhol vypočuť ohľadne okolností výsluchu detí, mu súd prvého stupňa odmietol.

Ak by bol niečo spáchal, povedal by to. Deti a manželku však netýral, neublížoval im, má čisté svedomie. Ak nebude vec spravodlivo vyriešená, využije všetky opravné prostriedky a dotiahne to až do Štrasburgu a do médií.

Odsúdený L. V. podanú sťažnosť následne zdôvodnil aj ďalším písomným podaním zo dňa 27.8.2018, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.8.2018. Odsúdený v rámci tohto zdôvodnenia sťažnosti primárne dal do pozornosti, že znalecké posudky a výpovede jeho manželky a detí neplatia, pretože u nich doma nebol nikto týraný. Jedná sa o vymyslený zločin, ktorý sa nikdy nestal, vyšetrovateľ popísal veci, ktoré sa nikdy nestali. Prokurátor a sudkyňa, ktorí ho vzali do väzby, dobre vedia, že pri výsluchoch detí v prípravnom konaní dňa 24.11.2016 neboli prítomní ani znalec, ani sociálna pracovníčka. Aj napriek tomu bol v tejto trestnej veci vzatý do väzby. Vec už spoločne s manželkou riešia pomocou médií. Bude žiadať, aby mu bol zaplatený každý jeden deň, keď nemohol byť s rodinou, o ktorú bol pripravený a tiež 21 mesiacov psychického utrpenia. Týraný je on a nie jeho rodina. Zamietnutím návrhu na povolenie obnovy konania sa nič neskončilo.

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor vyjadril písomným podaním zo dňa 11.9.2018, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12.9.2018. Prokurátor považuje napadnuté uznesenie za správne a zákonné, pretože odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 399 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného L. V. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného L. V., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/24/2017 zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy

obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného L. V. na povolenie obnovy konania zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/24/2017-386 z 10.5.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/74/2017-458 z 8.8.2017, právoplatného 8.8.2017, bol obžalovaný L. V. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.). Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný za spáchanú trestnú činnosť odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj riadne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízný princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú súhrnom a opakovaním jeho tvrdení, na ktoré poukazoval pred prvostupňovým súdom v rámci konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Pokiaľ súd prvého stupňa dôkazným návrhom odsúdeného nevyhovelo a po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol z dôvodu, že nebolo zistené splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania, takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa aj krajský súd po preskúmaní spisového materiálu považuje za vecne správne a zákonné, zodpovedajúce stavu vecí a výsledkom dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými úvahami sa spravoval, aké zákonné ustanovenia aplikoval a ako sa vysporiadal s argumentáciou odsúdeného. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj sťažnostných námietok odsúdeného L. V. v rozsahu, v akom sú dôvody sťažnosti uvedené vyššie, lebo dôvody sťažnosti odsúdeného sú v podstate opakovaním dôvodov ním prezentovaných v konaní pred súdom prvého stupňa, na základe ktorých žiadal povolenie obnovy konania. S dôvodmi, pre ktoré odsúdený žiadal povolenie obnovy konania, sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by zostalo na krajskom súde.

Skutočnosť, že odsúdený L. V. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže samo osebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Odsúdený L. V. žiadal o povolenie obnovy konania z dôvodu nezákonnosti výsluchu jeho maloletých dcér v prípravnom konaní dňa 24.11.2016, nakoľko podľa jeho zistení pri ich výsluchu neboli prítomní znalec Mgr. Pavol Veselovský, ani pracovníčka ÚPSVaR Mgr. T. U., aj keď sa ich podpisy nachádzajú v závere zápisnice. Odsúdený sa túto skutočnosť mal dozvedieť od manželky W. V., ktorá to môže potvrdiť a rovnako tak to môžu potvrdiť aj dcéry. Na základe dôsledného oboznámenia sa s obsahom spisového materiálu krajský súd dospel k záveru o účelovosti takéhoto tvrdenia odsúdeného s cieľom dosiahnuť povolenie obnovy konania. Pre takýto záver svedčí obsah písomného doplnenia návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným zo dňa 30.5.2018, v rámci ktorého odsúdený uviedol, že o takomto nezákonom postupe vyšetrovateľa pri výsluchu maloletých dcér sa dozvedel od manželky, ktorá ho navštívila ešte počas väzby dňa 20.12.2016, pričom ešte v ten istý deň od obhajcu zistil, že za tohto stavu výpovede maloletých dcér neplatia. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že aj keď potom neskôr dňa 21.4.2017 bol obžalovaný vypočúvaný v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní, pri výsluchu na hlavnom pojednávaní a ani následne ním aktuálne tvrdenú nezákonnosť výsluchu maloletých detí neuvádzal. Súčasne ani manželka odsúdeného (v tom čase obžalovaného) L. V., ktorá bola v procesnom postavení svedkyne poškodenej vypočúvaná na rovnakom hlavnom pojednávaní dňa 21.4.2017 neuvádzala nič o tom, že pri výsluchu maloletých detí dňa 24.11.2016 nebol prítomný znalec Mgr. Pavol Veselovský a pracovníčka ÚPSVaR Mgr. T. U.. Manželka odsúdeného

sa ako poškodená zúčastnila aj ďalších hlavných pojednávanií, na ktorých rovnako túto skutočnosť neuvádzala. Súčasne krajský súd poznamenáva, že tieto odsúdeným napádané výpovede maloletých detí z prípravného konania zo dňa 24.11.2018 ani neboli na hlavnom pojednávaní vykonané ako dôkaz. Na hlavnom pojednávaní boli prehraté zvukovo obrazové záznamy a prečítané výpovede maloletých detí odsúdeného z prípravného konania až zo dňa 18.1.2017 a v pôvodnom konaní súd pri svojom rozhodovaní prihliadal na tieto výpovede maloletých detí. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd prvého stupňa postupoval správne, keď z tohto odsúdeným tvrdeného dôvodu o nezákonnosti výpovede maloletých detí z prípravného konania zo dňa 24.11.2016 obnovu konania nepovolil. Rovnako tak súd prvého stupňa postupoval správne, keď v tejto súvislosti odmietol dôkazné návrhy odsúdeného, a to konkrétne výsluchy svedkov vyšetrovateľa mjr. Mgr. U. X., znalca Mgr. Pavla Veselovského, pracovníčky ÚPSVaR Mgr. T. U., manželky W. V., dcéry T. V., zapisovateľky I. I., ktorými výsluchmi chcel odsúdený preukázať neprítomnosť znalca Mgr. Veselovského a pracovníčky ÚPSVaR Mgr. U. pri výsluchu maloletých detí v prípravnom konaní dňa 24.11.2016. Pokiaľ odsúdený ohľadne výsluchu maloletých detí dňa 24.11.2016 ďalej namietal, že pri tomto úkone nebola v rozpore so zákonom prítomná ich matka ako zákonná zástupkyňa, nejedná sa o žiadnu novú skutočnosť, nakoľko táto skutočnosť bola známa už súdu rozhodujúcemu o vine obžalovaného, nakoľko v zápisniciach o výsluchu maloletých detí nie je matka maloletých detí uvedená ako osoba prítomná pri výsluchu.

Zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania nemôže byť ani tvrdenie odsúdeného, že maloleté deti proti nemu v prípravnom konaní vypovedali z dôvodu, že na takúto výpoveď boli navedené vyšetrovateľom mjr. Mgr. U. X., ktorí po nich kričali. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že na hlavnom pojednávaní dňa 3.5.2017 boli prehraté zvukovo obrazové záznamy z výsluchu maloletých detí z prípravného konania zo dňa 18.1.2017 a ich výpovede boli prečítané. Teda súd rozhodujúci o vine v tom čase obžalovaného L. V. si mohol vytvoriť dostatočný obraz o výsluchu maloletých detí vyšetrovateľom v prípravnom konaní, pričom súd žiadnym spôsobom nespochybnil zákonnosť, či správnosť vedenia výsluchu maloletých detí v prípravnom konaní. Navyše pri výsluchu maloletých detí v prípravnom konaní bol prítomný aj obhajca obžalovaného (ako garant dôsledného rešpektovania práv obžalovaného), znalec a zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Zápisnice o výsluchu maloletých detí neobsahujú žiadnu námietku proti vedeniu výsluchu vyšetrovateľom. Súčasne na hlavnom pojednávaní dňa 3.5.2017 boli výpovede maloletých detí prehraté a prečítané aj v prítomnosti ich matky W. V., ktorá bola v tomto trestnom konaní ako manželka obžalovaného tiež poškodenou a W. V. sa dokonca k týmto dôkazom na hlavnom pojednávaní aj vyjadrovala. W. V. ako matka maloletých detí sa na hlavnom pojednávaní nikdy nevyjadrila, že maloleté deti by si nimi uvádzané skutočnosti boli na ich otca L. V. nepravdivo vymysleli. Vzhľadom na uvedené nie je potom dôvodným ani vyhovieť dôkaznému návrhu odsúdeného na výsluch manželky, maloletých detí a vyšetrovateľa mjr. Mgr. U. X. ohľadne odsúdeným tvrdeného navádzania maloletých detí vyšetrovateľom na to, ako majú vypovedať.

V zmysle vyššie uvedeného výkladu ohľadne zmyslu a účelu konania o povolenie obnovy konania, nemôže byť zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania skutočnosť, že dcéra odsúdeného T. V. už nadobudla plnoletosť, teda už môže byť vypočutá na hlavnom pojednávaní, keď v pôvodnom konaní bola na hlavnom pojednávaní iba prečítaná jej výpoveď z prípravného konania z dôvodu nedostatku veku. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že odsúdený žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že svedkyňa T. V. by aktuálne mala vypovedať inak, ako pri výsluchu v prípravnom konaní. Navyše v pôvodnom konaní súd výpoveď tejto svedkyne vyhodnotil ako hodnovernú aj v kontexte ostatných vykonaných dôkazov, na ktoré konkrétne poukázal (najmä závery znaleckého posudku vypracovaného na T. V. znalcom Mgr. Pavlom Veselovským).

Súd prvého stupňa ďalej správne nevzhladol dôvod pre povolenie obnovy konania ani s prihliadnutím na tvrdenie odsúdeného, že svedkyňa Y. W. mala byť pri výsluchu v prípravnom konaní prinútená vyšetrovateľom mjr. Mgr. U. X. k výpovedi pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Svedkyňa Y. W. bola v pôvodnom konaní vypočutá aj na hlavnom pojednávaní dňa 21.4.2017, kde sa vyjadrila, že v prípravnom konaní nechcela vypovedať, ale bolo jej povedané, že musí vypovedať, potom vypovedala. Teda nejedná sa o žiadnu novú skutočnosť a uvedené bolo známe súdu rozhodujúcemu v pôvodnom konaní.

Odsúdený ďalej žiadal povolenie obnovy konania aj z dôvodu nesúhlasu so závermi znaleckých posudkov vypracovaných na jeho manželku a deti znalcom Mgr. Veselovským, pričom podľa názoru odsúdeného sa v znaleckých posudkoch objavujú totožné vyjadrenia znalca, čo spochybňuje správnosť

a objektivnosť záverov znaleckých posudkov. Podľa názoru odsúdeného správnosť a objektivnosť záverov znaleckých posudkov je spochybnená aj tým, že všetky znalecké posudky boli vypracované jedným znalcom. V súvislosti s vypracovanými znaleckými posudkami odsúdený zároveň namietal, že tieto boli vypracované skôr, ako mu bolo doručené uznesenie o príbratí znalca a mohol proti nemu podať sťažnosť. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že ani v tomto prípade odsúdený neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by boli zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania. Skutočnosť, kedy boli odsúdenému doručené uznesenia o príbratí znalca, kedy boli znalecké posudky vypracované, ktorý znalec tieto vypracoval, obsah znaleckých posudkov, boli známe už súdu rozhodujúcemu v pôvodnom konaní. Krajský súd však považuje za potrebné poznamenať, že tvrdenie odsúdeného o tom, že znalecké posudky boli vypracované skôr, ako mu bolo doručené uznesenie o príbratí znalca, sa nezakladá na pravde. Z doručky založenej vo vyšetrovacom spise na č.l. 56 vyplýva, že uznesenia o príbratí znalca boli odsúdenému doručené dňa 20.12.2017. Znalecký posudok na poškodenú manželku W. V. bol znalcom vypracovaný dňa 31.1.2017 (č.l. 58), na mal. W. V. dňa 31.1.2017 (č.l. 90) a na mal. T. V. dňa 31.1.2017 (č.l. 118). Súčasne len samotná skutočnosť, že odsúdený nesúhlasí so závermi znaleckého posudku, ktoré vyznievajú v jeho neprospech, nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania z dôvodu žiadosti odsúdeného o vypracovanie nových znaleckých posudkov. Odsúdený žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal nesprávnosť a neobjektivnosť záverov vypracovaných znaleckých posudkov.

Súd prvého stupňa postupoval rovnako správne, keď odmietol návrh odsúdeného na výsluch MUDr. O. U., ktorý vyšetroval jeho dcéru T. V. po prijatí do nemocnice. Odsúdený výsluch lekára žiadal z dôvodu bližšieho objasnenia zranení dcéry, nakoľko obsah vypracovaných lekárskeho správ považuje za rozporný s výpoveďou dcéry. V tejto súvislosti krajský súd opätovne uvádza, že tak lekárske správy vypracované MUDr. O. U., ako aj výpoveď mal. T. V. sú súčasťou spisového materiálu, tieto dôkazy boli v pôvodnom konaní vykonané na hlavnom pojednávaní, teda súdu bol známy tak obsah výpovede mal. T. V., ako aj obsah v spise založených lekárskeho správ. Teda nejedná sa o žiadne nové dôkazy, ani skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Ak odsúdený uložený trest nepovažuje za primeraný a spravodlivý, ani v tomto smere neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali uloženie iného trestu a povolenie obnovy konania. K tvrdeniu odsúdeného, že pokiaľ by bol s prokurátorom konal o dohode o vine a treste, bol by mu uložený nižší trest, krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Nakoľko odsúdený nevyužil ponúknutú zákonnú možnosť konania o dohode o vine a treste s prokurátorom, následne súd pri ukladaní trestu nemohol už postupovať podľa tohto zákonného ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák.

S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti potom konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky konania podľa § 394 Tr. por. je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného L. V. na povolenie obnovy konania.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného L. V. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.